

Prelatens brev (augusti 2009)

Månadsbrev från Prelaten, den här gången från Mexiko.

Mariafesterna under augusti månad ger biskop Echevarría anledning till att inbjuda oss att imitera Guds moders vardagliga liv nära Kristus.

2009-08-08

Mina kära: må Jesus bevara mina döttrar och söner!

Assumpta est Maria in caelum, gaudet exercitus angelorum,^[1] Maria har

upptagits till himmelen med kropp och själ, och änglarna deltar i denna glädje. Även alla vi kristna fylls med glädje, eftersom Jungfrun lever i Guds fullhet för alltid, skådar och älskar den heliga Treenigheten i himlens härlighet.

Eftersom högtiden den 15 augusti, Jungfru Marias upptagelse, närmar sig, vill jag påminna er om att denna stora högtid **driver oss att lyfta blicken mot himlen. Inte en himmel gjord av abstrakta idéer, och inte heller en fantasi himmel skapad av konsten, utan den sanna verklighetens himmel, som är Gud själv: Gud är himlen. Och Han är vårt mål, målet och den eviga boningen, från vilken vi kommer och mot vilken vi strävar (...). Det är ett tillfälle att, med Maria, stiga upp till andens höjder där man andas det övernaturliga livets rena luft och betraktar den mest äkta skönheten, helighetens skönhet.**[2]

Hur och med vilken iver vänder vi oss till Maria för att alltid och i allt agera med övernaturligt sinne? Ber vi vår Moder om att den kontemplativa andan växer i våra själar?

Benedikt XVI:s ord som jag just citerade är en verkningsfull introduktion till trosmysteriet som vi vill smaka på ännu en gång. Som den helige Josemaría skrev: ***Detta är ett kärlekens mysterium. Det mänskliga förståndet förmår inte förstå det. Endast tron lyckas förklara hur en skapad varelse kan ha upphöjts till en så stor värdighet, till att stå i centrum för Treenighetens kärlek och behag. Vi vet att det är en gudomlig hemlighet. Men eftersom det rör sig om vår moder, vill vi gärna veta mer – om man kan säga så – än om andra av trons sanningar.***

[3] Låt oss vända oss till vår Fader, som ansikte mot ansikte betraktar

Gud, Jesu Kristi heliga mänskliga natur, Jungfru Maria, änglarna och de andra heliga, med den uttryckliga bönen att han ser till att vi får ljus från Herren, så att vi fördjupar oss i denna trossanning och på detta sätt älskar och beundrar Jungfru Maria allt mer.

I första hand föreslår jag er att grundligt betrakta Marias dagliga svar och att i vår personliga bön stanna vid de ställen i den heliga Skrift som talar till oss om henne. Även om det handlar om ett begränsat antal innehåller ändå dessa texter redan alla *magnalia*, de stora verk som den helige Ande velat uppenbara för oss om Guds Moder, hon som också är vår Moder. Det handlar om en ofantlig skatt, som det är upp till var och en av oss att upptäcka, alltid ledda av Kyrkans läroämbete. Jag råder er att även på nytt läsa någon teologisk handbok om Jungfru Maria och att ni

anstränger er att genom en betraktande och djup läsning fördjupa er i de outsägliga ting som *den Allsmäktige, vars namn är heligt* [4] gjorde genom Maria.

Magnificatsången som strömmade fram från Marias läppar och hjärta, inspirerad av den helige Ande, är den bästa skolan för att lära känna, umgås och efterlikna vår Moder: **det är en bild, en sann ikon av Maria, där vi kan se henne som hon är.**[5]

Låt oss på ett särskilt sätt koncentrera oss på hennes böneliv. På detta sätt ser vi henne i Rosenkransens första glädjerika hemlighet. *Vår Fru med det ljuva namnet, Maria, är samlad i bön. I det huset är du vadhelst du själv vill vara: en vän, en tjänare, en nyfiken iakttagare, en granne...* [6] Låt oss gå in i denna scen träget för att på allvar ta emot vår Faders inbjudan. Låt oss anstränga oss för att hitta – var och en för sig – vår

plats då vi varje dag går igenom denna händelse som utgör frälsningshistoriens kärna och även när vi ber Angelus och Rosenkransen. Vi kan tänka på Jungfru Maria som alltid befinner sig i samtal med Gud och därför är i detta tillstånd när ärkeängeln förmedlar Guds budskap till henne. Detsamma händer i den andra av ljusets hemligheter: den förtröstansfulla vädjan som Maria lägger fram med sina enkla ord i bröllopet i Kana får Jesus att verka sitt första under och till viss del föregripa sin *stund*. Samtidigt utverkar hon att hennes Sons första efterföljare tar emot trons gåva, såsom Evangeliet noterar med få ord: *hans lärjungar trodde på honom*.^[7]

Det är just den helige Johannes, den älskade lärjungen, som förmedlar denna information. Han avslöjar att Jungfru Maria, som fram till denna stund hade tagit hand om sin Son

under hans dolda år i Nasaret, har kallats till att också i fortsättningen direkt medverka vid frälsningsmysteriet. Denna gudomliga plan kan skönjas i Kristi svar till Moderns bön: *Kvinna, vad angår det dig och mig? Min stund har inte kommit än.*^[8] Herren syftar till offret på Korset. När denna stund kommer, vill han – med en både övernaturligt och mänskligt sett helt logisk tankegång – att hans Moder skall vara vid hans sida som den nya Eva, för att medverka till att det övernaturliga livet återställs i människorna. Den helige Johannes berättar även om detta: *Men vid Jesu kors stod hans mor och hennes syster, Maria som var gift med Klopas och Maria från Magdala. När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade sade han till sin mor: "Kvinna, där är din son." Sedan sade han till lärjungen: "Där är din mor." Från den stunden hade hon sitt hem hos lärjungen.*^[9]

Med Påvens ord påminde jag er om att Jungfru Marias upptagelses högtid inbjuder oss att rikta våra ögon till himlen, den definitiva plats dit vi är på väg, men utan att glömma något annat som Maria också lär oss, nämligen att hon, innan hon upptogs med kropp och själ till härligheten, följde Kristus på nära håll i hans frälsande lidande och död. **Den nya Eva följde den nye Adam såväl i hans lidande som i hans definitiva glädje. Kristus är förstlingsfrukten, men hans upptsåndna kött kan inte skiljas från hans jordiska Moders kött. Maria – och i henne hela mänskligheten – inbegrips i uppstigandet mot Gud, och med henne hela skapelsen (...). På detta sätt föds de nya himlarna och den nya jorden, där ingen gråt och ingen klagan kommer att finnas mer, eftersom döden inte kommer att finnas mer (jfr Upp 21:1-4).**[10]

Jungfru Marias medverkan vid Korsoffret var unik. Det är därför som Kyrkan hedrar henne som ”förespråkarska, beskyddarinna, hjälparinna och förmedlarinna”, utan att fördenskull någonting ”dras från eller läggs till Kristi, den ende förmedlarens värdighet och kraft.”[11] I detta nära samarbete med frälsningsverket grundas även titeln *Eukaristisk kvinna*, som Johannes Paulus II kallade henne i sin sista encyklika. Den heliga Eukaristin är Korsoffrets sakramentala närvarandegörande, eftersom det som skedde på Kalvarieberget blir närvarande i den heliga Mässan. Och man kan inte bortse från att på Golgata visade Herren Maria hennes nya moderskap. ”Jesu ord – anmärker Johannes Paulus II – får sin mest äkta betydelse inom ramen för frälsningsuppdraget. De uttalades i stunden för frälsningsoffret, vilket gör att de får ett högre värde. I själva

verket tillägger evangelisten en viktig kommentar till Jesu ord till Modern: 'Jesus visste att nu var allt fullbordat' (Joh 19:28), som om han ville understryka att han hade nått höjden av sitt offer då han anförtrot Modern till Johannes, och i honom till alla människor, för vilka hon blir Moder i frälsningsverket".[12]

I varje helig Mässa är Maria mystiskt närvarande vid altaret där Korsoffret förnyas på ett oblodigt sätt. ***I detta outgrundliga mysterium*** – skrev vår Fader – ***ser man som beslöjat Marias rena ansikte: Dotter till Gud Fadern, Moder till Gud Sonen, Brud till Gud den helige Ande.***[13]

Detta är Kyrkans fasta övertygelse, uttryckt i en av de böner som liturgin rekommenderar präster för att förberedda sig bättre för att fira Mäsoffret: *O godhetens och barmhärtighetens Moder, du saliga Jungfru Maria, jag (...) flyr till dig. Jag ber dig att liksom du stod vid din Sons*

sida då han hängde på Korset, du också ville bistå mig, arme syndare, och alla troende som idag här och i hela den heliga Kyrkan kommer att delta i detta gudomliga offer.[14]

Vänder du dig till henne som hennes barn varje dag innan du firar eller deltar i den heliga Mässan?

Från Betlehem till Golgata lyckades den heliga Jungfrun visa upp Kristus för sin Sons lärjungar – män och kvinnor – och leda dem till honom: om Johannes, Maria Magdalena, Salome och de andra kvinnorna troget uthärdade vid Jesu kors – som Evangeliet beskriver i detalj – och senare var vittnen till hans uppståndelse, berodde detta på att de inte avvek från Maria vid denna stund och att de tog emot henne *hemma hos sig* under hela sin andliga vandring allt ifrån den outsägliga stund då Kristus anförtrodde dem åt sin Moder på Kalvarieberget.

Mina döttrar och söner: hon som helt tillhör Gud, som är den eukaristiska kvinnan och bönens mästarinna, vill att vi umgås med henne och att vi ber henne om att visa oss hur vi kan älska Jesus Kristus med hela vårt hjärta, med hela vår själ, för att motsvara honom med full trohet i olika stunder och omständigheter. Ett stort kärleksmysterium föreslås oss i Jungfru Marias upptagelses högtid: **Kristus övervann döden genom sin allsmåktiga kärlek. Endast kärleken är allsmåktig. Denna kärlek drev Kristus att dö för oss och på detta sätt övervinna döden. Ja, endast kärleken leder till livsrikets ingång! Och Maria steg in efter sin Son, förenad med hans härlighet, efter att ha varit förenad med hans lidande. Hon steg in dit med ohämmad kraft och håller vägen öppen för oss alla efter sig. Därför kallar vi henne idag: "himlens port", "änglarnas**

drottning” och ”syndarnas tillflykt”.[15]

Låt oss långsamt be litanian och de andra marianska bönerna – Hell dig, Maria, Salve Regina, Rosenkransen och de bönesuckar som vår sonliga och dotterliga tillgivenhet föreslår oss – med ett barns omsorgsfulla hängivenhet och fromhet, eftersom ***Maria, jungfru utan fläck, har gottgjort Evas fall. Med sin obefläckade häl har hon krossat huvudet på ormen från helvetet.***

[16] Förenade med denne store älskare av Jungfrun, som vår Fader var och är, låt oss förundras ännu mer över hur ***Fadern, Sonen och den Helige Ande kröner henne som världsalltets kejsarinna. Och alla änglar betygar henne sin vördnad som hennes undersåtar..., och patriarkerna och profeterna och apostlarna ..., och martyrerna och bekännarna och jungfrurna och alla helgonen ..., och alla***

syndarna, och du och jag.[17] Gör vi likadant?

I familjebrev och -dokument, brukade den helige Josemaría underteckna med namnet *Mariano*. Låt oss alltså gå in i *Marianos skola* och efterlikna vår Fader i hans ömma vördnad för Jungfru Maria, lik små barn som i varje stund vet att de behöver sin Moders omsorg.

Jungfru Maria har dessutom alltid visat att hon är moder till Opus Dei, allt från dess födelse, och Verket har utvecklat sig under hennes mantels skydd: hon har föregått, medföljt och följt oss i varje steg av vår familjs historia och vår personliga vandring. I augusti månad kommer vi att minnas några av dessa stunder: Verkets vigning till Marias ljuva hjärta i Loreto den 15 augusti 1951, som vi förnyar årligen; inbjudan att vända oss till Guds barmhärtighet via den *härlighetens tron*, som Maria

är, den 23 augusti 1971... Och även andra ingripanden från himmelens och jordens drottning som det inte går att räkna upp nu.

Dessa dagar befinner jag mig i Mexiko, dit jag har åkt för att delta i vigningen av kyrkan som byggts till den helige Josemarías ära, i Mexiko City. Tillsammans med var och en av er tackar även jag Gud, eftersom denna omständighet har möjliggjort för mig att be inför Jungfru Maria av Guadalupe i *La Villa*, med minnet av vår Faders steg 1970. Några av de böneämnen som då fyllde vår grundares hjärta är fortfarande helt aktuella; andra har redan uppfyllts tack vare vår Moders förbön. Jag säger igen att jag har vänt mig till henne i alla era namn, dem som är i Verket nu och dem som kommer under århundradenas lopp, för att be för Kyrkan, för Påven och hans medarbetare, för biskoparna och prästerna över hela världen – särskilt

nu under Prästadömet's år – för Opus Dei och för hela det kristna folket; för vår personliga dagligen fördjupade kärlek till Jesus Kristus. Jag har det ord mycket färsk i mitt minne, som rörde vår Fader så djupt och som han omedelbart berättade för oss med märkbar tagenhet i augusti 1970. Vi såg att han var driven att vara en ihärdig *bedjare*. Herren brännmärkte dessa ord i hans hjärta – *clama, ne cesses!*^[18] – som jag vill att vi införlivar i vår fromhet och våra göromål.

Be tillsammans med mig särskilt den 15 augusti då vi förnyar vigningen till Marias ljuva hjärta. Låt oss också gå igenom den helige Josemarías rekommendation på djupet:

Adeamus cum fiducia ad thronum gloriae, ut misericordiam consequamur (jfr Heb 4:16). *Må ni ha detta i åtanke nu och även efteråt. Jag skulle säga att det är Guds vilja: att vi placerar vårt*

personliga inre liv inom dessa ord som jag nyss sade till er. Ibland kommer ni att höra dem utan något dån, i er själs förtrolighet, när ni mist väntar er det.

Adeamus cum fiducia: gå – säger jag er igen – med förtröstan till Marias ljuva hjärta, som är vår Moder och Jesu Moder. Och tillsammans med henne, som förmedlar alla nådegåvor, till Jesu Kristi heliga och barmhärtiga hjärta. Även med förtröstan och erbjud honom gottgörelse för så många brott. Må ni aldrig sakna ett ömt ord: när ni arbetar, när ni ber, när ni vilar, och även under de aktiviteter som ni tycker är mindre viktiga: när ni roar er, när ni berättar något som hänt, när ni sportar...: med ett ord, med hela ert liv. Lägg en övernaturlig grund för allt och ett innerligt umgänge med Gud.[19]

Med all sin tillgivenhet välsignar er

Er Fader

+Javier

Mexiko den 1 augusti 2009

[1] Misale Romanum, Jungfru Marias upptagning i himmelen, *Evangelievers*.

[2] Benedikt XVI, Predikan vid Jungfru Marias upptagelse, 15/8 2008.

[3] Den helige Josemaría, *När Kristus går förbi*, nr 171.

[4] Luk 1:49.

[5] Benedikt XVI, Predikan vid Jungfru Marias upptagelse, 15/8 2005.

[6] Den helige Josemaría, *Rosenkransen*, första glädjerika hemligheten.

[7] Joh 2:11

[8] Ibid. 2:4 (Vulg).

[9] Joh 2:25-27.

[10] Benedikt XVI, Predikan vid Jungfru Marias upptagelse, 15/8 2008.

[11] Andra vatikankonciliet, Dogm. konst. *Lumen gentium*, nr 62.

[12] Johannes Paulus II, Tal vid den allmänna audensien, 29/4 1997.

[13] Den helige Josemaría, *La Virgen del Pilar*, artikel publicerad i "Libro de Aragón", Saragossa 1976.

[14] Romerskt missale, Förberedelseböner inför Mässan.

[15] Benedikt XVI, Predikan vid Jungfru Marias upptagelse, 15/8 2008.

[16] Den helige Josemaría, *Rosenkransen*, femte ärorika hemligheten.

[17] *Ibid.* [18] Jes 58:1.

[19] Den helige Josemaría,
Anteckningar tagna under ett
samkväm, 9/9 1971.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
prelatens-brev-augusti-2009/](https://opusdei.org/sv-se/article/prelatens-brev-augusti-2009/)
(2026-03-10)